

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 34946

гр. София, 10.09.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав, в
закрито заседание на 10.09.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

като разглежда дело номер **4258** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.176а от АПК.

Съдът е сезиран с молба подадена от жалбоподателя Фондация „Де Юре - Де факто“, с искане за изменение на постановеното по делото решение в частта за разноските. Подържат се направените възражения, че адвокатско възнаграждение от 3072 евро е прекомерно с оглед фактическата и правна сложност на настоящото дело. Заявява и, че размерът значително надвишава нормативно установените, както в ЗПП, така и ЗАДв. Отделно от това и за същия спор, между същите страни, при предходното разглеждане по адм.дело № 10979/2025г. на АССГ, е присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 511,29 евро. Прави искане решението да бъде изменено, като се уважи възражението за прекомерност на присъдените разноски.

Насрещната страна – „А1 България“ ЕАД, чрез своя пълномощник, с писмена молба оспорва искането.

Съдът като взе предвид становищата на страните и събраните по делото доказателства намира следното:

Съгласно чл.176а, ал.1 АПК, в срока за обжалване, а ако решението е необжалваемо – в едномесечен срок от постановяването му, съдът по искане на страните може да допълни или да измени постановеното решение в частта му за разноските.

В конкретния случай, искането е подадено от легитимирана страна, в срока по чл.176а, ал.1 АПК, поради което следва да бъде разгледано по същество.

Искането е основателно.

Отговорността за разноски в производството по реда на АПК е уредена в чл.143 АПК, като съгласно чл.144 АПК, за неуредените в този дял въпроси се прилага ГПК. Разпоредбата на чл.78, ал.5 ГПК предвижда, че ако заплатеното от страната възнаграждение за адвокат е прекомерно съобразно действителната правна и фактическа сложност на делото, съдът може по мотивирано възражение за прекомерност, направено от насрещната страна, да присъди по-нисък размер на разноските в тази им част. При преценката за прекомерност съдът прилага съответно критериите

за определяне на адвокатските възнаграждения по чл. 36, ал. 3 от Закона за адвокатурата и правилата за прилагането им, уредени в наредбата по чл. 36, ал. 4 от същия закон. Съдът не може да присъди по-нисък размер на разноските за адвокатско възнаграждение от размера на заплатеното възнаграждение на адвоката на насрещната страна.

От текста на разпоредбата е видно, че за да е справедливо и обосновано, заплатеното адвокатско възнаграждение следва да отчита обстоятелствата, характеризиращи конкретното дело, сред които са видът и количеството на осъществената в полза на страната, претендираща разноски, правна помощ, фактическата и правна сложност на делото, както и продължителността на процеса.

Предмет на настоящото производство е жалба срещу Решение от 16.03.2026г. на „А1 България“ ЕАД, с което е отказан достъп до обществена информация, поискана със заявление с рег. I./26.09.2025г. Оспореният акт е издаден след връщане на преписката и в изпълнение на указанията дадени с решение № 6283/16.02.2026г. по адм.дело № 10979/2025г. на АССГ. В тази връзка, част от спорните въпроси за производството вече са разрешени с решението на АССГ, както е посочено и в мотивите на крайния акт по настоящото дело. Производството е приключило за едно съдебно заседание, като не са събирани допълнителни доказателства. В същото време, приложимата разпоредба на чл.8, ал.3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа, предвижда за процесуално представителство, защита и съдействие по административни дела без определен материален интерес, извън случаите по ал. 2 (каквото е случаят), възнаграждението да е 1000 лв. Именно това е и размерът на присъденото адвокатско възнаграждение при първото съдебно разглеждане на спора по адм.дело № 10979/2025г. на АССГ, което „А1 България“ ЕАД е осъдено да заплати на адвоката оказал безплатна правна помощ. Видно от текста на съдебното решение, срещу този размер на претендираното възнаграждение пълномощникът на „А1 България“ ЕАД е релевирал възражение за прекомерност, а в настоящото производство, което не се отличава с по-голяма фактическа или правна сложност, претендира разноски за адвокат в размер на 3072 евро, което е повече от шест пъти над нормативно установения размер на възнаграждението съгласно Наредба № 1 от 9.07.2004 г., както и присъденият при предишното разглеждане на спора.

При обсъждане отговорността за разноски в настоящото производство, следва да се съобрази и разпоредбата на чл.40, ал.1, изр.2 ЗДОИ, която въвежда принципа за добросъвестно упражняване на процесуални права при решаване на въпроса за отговорността за разноски в производства по реда на ЗДОИ. В случая, претенция за адвокатско възнаграждение надвишаващо повече от шест пъти нормативно установения размер и присъденият на насрещната страна при предходното разглеждане на преписката по заявление с рег. I./26.09.2025г. (срещу който пълномощникът на „А1 България“ ЕАД е направил възражение за прекомерност), се явява прекомерна с оглед конкретните обстоятелства по настоящото дело – фактическа и правна сложност и продължителност, поради което и размерът следва да бъде намален по възражението на жалбоподателя до размера от 511 евро.

Така мотивиран, съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ИЗМЕНЯ по искане на жалбоподателя Фондация „ Де Юре - Де факто“, на основание чл.176а, ал.3 АПК, решение № 27233/07.07.2026г. по адм.дело № 4258/2026г. на АССГ, 27 състав, в частта за разноските, като вместо първоначалните 3072 евро, ОСЪЖДА Фондация „ Де Юре - Де факто“ с ЕИК:[ЕИК], да заплати на „А1 България“ ЕАД с ЕИК[ЕИК], на основание чл.143, ал.3 АПК, съдебни разноски в размер на 511 евро.

Определението не подлежи на касационно оспорване, на основание чл.176а, ал.3 АПК, вр. чл.40, ал.3 от Закон за достъп до обществена информация.

СЪДИЯ: